

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XV Nr. 3847

4 pagini — 20 bani

Miercuri 20 februarie 1957

URIAȘELE REZERVE ALE SUBSOLULUI ȚĂRII NOASTRE

Interviu cu acad.
prof. GH. MACOVEI
președintele
Comitetului Geologic

• România — una dintre cele mai bogate țări din Europa în minereuri radioactive • Zăcămintele de cărbuni de ordinul sutelor de milioane de tone • Dobrogea — purtătoare unor bogate zăcămintele de substanțe minerale utile

— Din nou, cu academicianul profesor Gh. Macovei a pornit de la un fapt care este cunoscut de toată lumea: România este o țară bogată în resurse minerale. Este vorba de harta geologică a Republicii Populare Române, în curs de editare.

— Această hartă, de 1:500.000 — spune cunoscutul savant — reprezintă, dacă vreți, sinteza unei activități îndelungate și laborioase; ea conține rezultatele științifice acumulate în decursul de aproape 50 de ani, fiind cea mai mare hartă geologică realizată până acum în România. Într-un fel, această hartă este o punte între activitatea mult teoretică desfășurată în trecut și cea îndreptată în deosebită măsură spre rezolvarea problemelor practice, din prezent.

— Geologii noștri au realizat și alte lucrări reprezentative pentru perioada de înaltă creștere începută sub egida Comitetului Geologic?

— Bine înțeles. O noțiune de prim ordin o constituie descoperirea în țara noastră a unor vaste zăcămintele de minereuri radioactive. Dacă de acum, România se situează printre cele mai bogate țări în minereuri de acest fel din Europa. Oamenii de știință, cercetătorii și tehnicienii noștri li s-au deschis astfel perspectivele unor valoroase contribuții la dezvoltarea utilizării pacifice ale energiei atomice.

— Presupun că o asemenea veste este de natură să stimuleze un puternic efort. Privit la perspectivă, faptul mi se pare cu atât mai interesant cu cât aparitia României ca o țară a minereurilor radioactive acum, la începutul noului etape de dezvoltare a științei și tehnicii, epoca atomului, vine să-i mărească încă o dată în epoca precedentă, de dezvoltare a mocărilor cu explozie, clasa a devenit cunoscută în întreaga lume ca o țară a petrolului.

— Dacă vă referiți la țară, — spune acad. prof. Gh. Macovei — atunci trebuie să adăugăm că la ultimul an local românesc în clasificarea țărilor bogate în minerale utile s-a ridicat și prin alte importante descoperiri. Printre acestea trebuie amintite noile zăcămintele de petrol, cum și cele din Oltenia, Pitești și Mehadia, care au dus la triplarea producției de petrol în comparație cu anul 1944. S-au largit considerabil și cunoștințele noastre

despre rezervele de cărbuni. În ultimii ani au fost descoperite zăcămintele de cărbuni de ordinul sutelor de milioane de tone. Explorarea unor dintre ele, ca cele de la Rovinari, Oltești, la suprafață, a început. Și în fața proiectelor lucrărilor pentru amplasarea de noi centrale carbonifere. Paralel cu activitatea în regiuni noi, geologii au dezvoltat și sistematizat minele din Valea Jiului, precum și celelalte mine vechi din țară.

— Despre geologia se spune că stă la baza dezvoltării economiei unei țări. În legătură cu aceasta ne puteți spune care este contribuția cercetărilor geologice la ridicarea unor regiuni din starea de incertitudine economică?

— Din acest punct de vedere, Dobrogea oferă un exemplu concludent. Aceasta regiune a fost deosebit de interesantă și nu în ultimul rând din cauza bogățiilor sub aspect geologic, s-a dovedit a fi purtătoare unor bogate zăcămintele de substanțe minerale utile. În prezenta localității Iulia, a fost pusă la evidență o rezervă de minereuri de fier evaluată la circa 6-7 milioane de tone. Mai la sud, pe malul lacului Ovidiu, lângă localitatea Polzarul Mare, s-au descoperit zăcămintele de minereuri de fier și mai bogate.

— Pot fi ele comparate cu cunoscutul zăcămintele din regiunea Hunedoara?

— Dacă în regiunea Hunedoara, la Telic și Gheorghi, exploatarea minereurilor se face aproape de suprafață, minele de la Polzarul Mare vor trebui să fie amplasate la adâncime mare. Acest inconvenient este însă compensat de valoarea zăcămintelor. Până acum au fost descoperite sute de milioane de tone și încă nu s-a ajuns la marginea zăcămintelor. Importanța rezervelor de fier cu mangane și fier cu cobalt este evidentă și în munții Sebeșului, ca și în Munții Cioclovani, Căminii, Mănești și Războare. Dar să revenim la Dobrogea. Aici am mai descoperit zăcămintele bogate în sulfuri complexe. S-a constatat că conținutul de sulf este de două ori mai mare decât cel al celor din alte regiuni. Zăcămintele de sulfuri complexe din Dobrogea conțin de asemenea zinc și plumb. Rezultate frumoase în des-

coperirea de noi sulfuri complexe așteptăm să obținem din regiunea vulcanică cuprinsă între bazinele Dornei și Tuzosului, pe care o exploatarea intensă. O lucrare importantă a activității noastre — continuă președintele Comitetului Geologic — o constituie cercetarea surselor de elemente rare. Echipele de geologi au adus în toamnă noi date despre prezenta în unele regiuni a mineralelor bogate în titan, uraniu, ceriu, thoriu, molibden, fosfor.

— Multitudinea datelor pe care ni le comunicați, îmi amintesc de faptul că la o conferință de presă ministrul Industriei Chimice spunea că în țara noastră aproape oriunde se înțelege pământul cu o sondă la o levală noi și noi bogății naturale.

— Alimentați numai pare exagerată. Noi, geologii, stătem primii care o putem confirma. De pildă, sondajele făcute la Slătioarele, Merchea, Călești și în alte părți au dus la descoperirea unor rezerve de sare de ordinul miliardelor de tone. Cineva a calculat că pentru încălzirea volumului de sare descoperit numai la Slătioarele și Merchea ar fi necesar un lot de vagoane care ar putea înconjură Ecuatorul de 75 de ori! Comitetul Geologic a predat nu de mult Ministerului Industriei Chimice zăcămintele de sare de milioane de tone de gips și anhidrit, substanțe descoperite la Mănești-Ungureni, Corbaci-Stănești și în alte regiuni. În munții Sebeșului s-au identificat rezerve de milioane de tone de nichel și magnezit. Roca cu largă utilizare economică, ca bentonitul, diatomitele, dolomitele, calcarele, marmele și argilele refractare au fost găsite de asemenea în cantități de ordinul zecilor de milioane de tone.

— Unirea cu imaginea realității, adevăratul drum al minierilor este de a transforma în cele mai bune condiții, în țara noastră, în condiții economice și banitare materiale pentru dezvoltarea și creșterea în țară bogățiilor. Și tot atunci mi-am amintit de proiectele sumbre ale anilor. Vor dispărea petrolul și cărbunii din România? După cum se vede, nu! Ei vor fi parte dintr-un alt viitor.

PAUL LAMPERT

Oțelarii de la Reșița s-au angajat să dea până la 1 Mai OȚEL PESTE PLAN PENTRU 15 LOCOMOTIVE ȘI 200 DE TRACTOARE

Prin telefon de la trimisul nostru special

Bilanțul făcut la sfârșitul anului trecut nu a adus oțelarii de la Combinatul Metalurgic din Reșița rezultate demne de tradiția lor de muncă și de luptă. Planul anual nu a fost îndeplinit, oțelarii reșițeni rămânând dator cu multe tone de oțel. Ei știu bine însă că datorită trebuie plătite, indiferent de cauzele care au frânat în unele perioade respectarea planului de producție. Din documentul plenar C.C. al P.M.R. ei au înțeles odată mai mult că patria are nevoie de oțel. Multe din mașinile sau tractoarele necesare agriculturii noastre, locomotivele pentru căile ferate, diferite mașinăriile se fac din oțel și se plămădește în cuploarele Reșiței. Iată de ce tot ceea ce se petrece în aceste zile la Oțelăria Siemens Mar-

tin din Reșița trebuie judecat prin această prismă. Cu oțelarii reșițeni vor mărea din nou cu capul sus, stau mătură multe tulpi. Să vă relexăm măcar câteva din ele. Prima lăună a anului 1957 a fost încheiată cu o depășire a planului de 2,5 la sută. De la 1-15 februarie, realizările au sporit: s-a dat cu 9,5 la sută mai mult oțel peste plan și s-au elaborat 51 șuruburi rapide. Ziua de 12 februarie a marcat un adevărat record: cea mai mare producție zilnică obținută în ultimii 13 ani de oțelărie. Ziua de 19 februarie a adus oțelarii o nouă izbândă. Brigăzile de linie oțelărie conduse de Vasile Moca și s-a decretat, într-un cadru festiv, steagul de cea mai bună brigadă de linie din combinat.

Celea acestor prime succese trebuie căutată în însăși hotărârea oțelarii de a răspunde chemării partidului îndeplinind zi de zi sarcinile ce le revin. Despre această dorință fermă vorbesc și cele câteva măsuri tehnico-organizatorice luate în ultimul timp. Pentru mărirea timpului efectiv de lucru al cuploarelor și pentru sporirea indicilor de utilizare, de pildă, întregul colectiv se luptă să reducă durata reparărilor ce se fac cuploarelor, fie la cald, fie la rece.

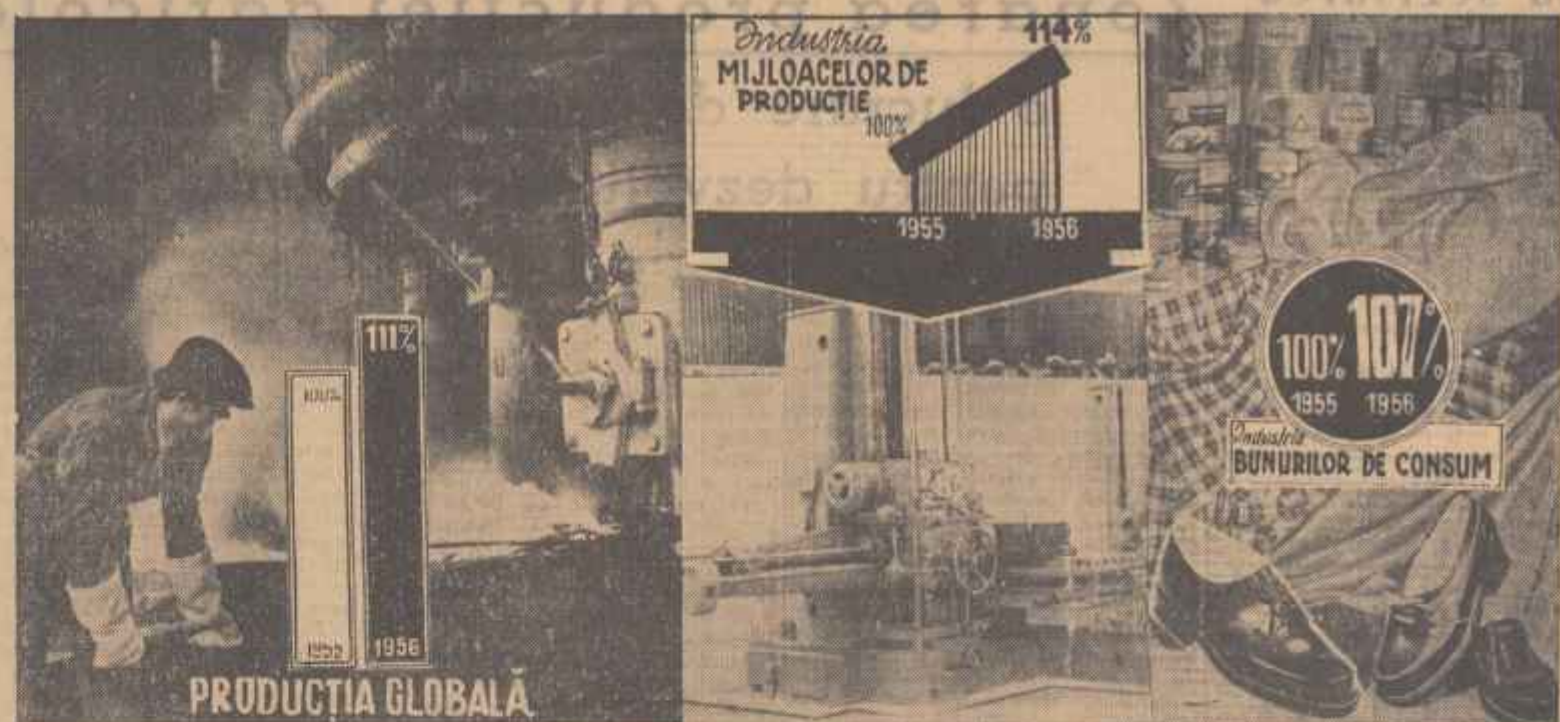
Aceste prime rezultate i-au făcut însă pe oțelarii reșițeni să tragă noi învățăminte, să caute mai atent rezervele de sporire a producției de oțel, pentru a realiza în cel mai scurt timp, pentru mărirea timpului efectiv de lucru al cuploarelor și pentru sporirea indicilor de utilizare, de pildă, întregul colectiv se luptă să reducă durata reparărilor ce se fac cuploarelor, fie la cald, fie la rece.

Munca aceasta nu se deslășoară nici decum lin și fără greutăți. La fiecare pas ies la iveală piedici și greutăți. Nu e vorba numai de îndărătări, ci unor țărani muncitori care se hotărăsesc anevoie să rupă cu trecutul. E vorba mai cu seamă de greutățile pe care caută să le creze chibzuri și alți dușmani ascunși sau făliși. Gama procedurilor acestor elemente este pe cît de bogată pe atît de variată. În

TUDOR GHEORGHIU

(Continuare în pag. 3-a)

REALIZĂRI CU CARE NE MÎNDRIM

Recentul comunicat al Direcției Centrale de Statistică conștătește realizările obținute de poporul nostru muncitor în anul 1956 pe drumul construcției socialiste. Așa cum se arată în comunicat, planul producției globale a fost îndeplinit în proporție de 105 la sută, iar planul producției marfă în proporție de 104 la sută, depășindu-se cu 11% producția globală din 1955. Important lucru este și faptul că toate ramurile industriale, fără excepție, și-au realizat sarcinile de plan.

În anul ce s-a scurs, în industria mijloacelor de producție s-a înregistrat o creștere de 14 la sută față de anul 1955, iar în sectorul bunurilor de consum de 7 la sută.

Aceste rezultate sînt o prilej de mîndrie pentru fiecare om al muncii din patria noastră și totodată un imbold pentru noi succese pe drumul construcției socialiste și al unei bune stări a celor ce muncesc.

Evenimentele din Indonezia

De câteva luni, în Indonezia se petrec evenimentele grave. Grupuri comuniste reacționare au încercat în două rânduri să provoace o dezmembrare a statului. Spiritul, înfruntat și înarmat de puterile coloniale, aceste grupuri au trecut la atacuri furtive pentru a răsturna guvernul Sastroamidjojo și a instala o dictatură militară.

Complotul cîștigă mîndrie a fost însă zdrobit. După nîmiceră centrului complotiste, autoritățile indoneziene au luat o serie de măsuri menite să ducă la restabilirea situației și la consolidarea guvernului. Pe această linie de procedură se situează și intenția exprimată de președintele Sukarno de a forma un nou guvern.

În Regiunea Autonomă Maghla-7 S.M.T. din cele 8 existente au terminat reparațiile și repararea tractoarelor. La S.M.T. Tg. Mureș, Rașchin, Tg. Secușeni și Orlaua s-a terminat și recepționarea inventarului agricol ce va fi folosit în campania de primăvară.

De asemenea, în Regiunea Autonomă Maghla-7 S.M.T. din cele 8 existente au terminat reparațiile și repararea tractoarelor. La S.M.T. Tg. Mureș, Rașchin, Tg. Secușeni și Orlaua s-a terminat și recepționarea inventarului agricol ce va fi folosit în campania de primăvară.

De asemenea, în Regiunea Autonomă Maghla-7 S.M.T. din cele 8 existente au terminat reparațiile și repararea tractoarelor. La S.M.T. Tg. Mureș, Rașchin, Tg. Secușeni și Orlaua s-a terminat și recepționarea inventarului agricol ce va fi folosit în campania de primăvară.

Complotul din Sumatra, Cuming, ambasadorul american la Djakarta, a declarat că atunci cînd o putere politică există de facto, în scopul apărării intereselor — americane guvernul S.U.A. poate recunoaște această putere. De altfel, ziarul „Berita Indonesia” relatează că există toate dovezile politice că orașul „Ambedua străină”, despre care un raport al comandamentului garnizoanei din Djakarta afirmă că a finanțat acțiunile subversive din țară, nu este altă decît ambasada S.U.A.

Cercurile reacționare au urmat însă dezmembrarea Indoneziei nu numai pe calea comploturilor ci și în parlament, prin intermediul deputaților reacționari. Reprezentanții

partidului Masjumi (musulman) și Sultan Sahir (socialist de dreapta) au încercat pe diferite căi să submineze din interior guvernul Jastu-troamidjojo. Aceste partide au ajuns până acolo încît au cerut formarea unui guvern de „specialiști”, care să nu fie obligat să dea socoteală parlamentului de activitatea sa. De altfel, autoritatea ideii formării unui asemenea guvern aparține unor cercuri americane, după cum mărturisește însăși agenția „United Press”. De aici se vede și în interesul cui ar acționa un asemenea cabinet, care ar fi trebuit să funcționeze sub conducerea fostului vicepreședinte al Indoneziei Hatta.

Toate faptele arată că în Indonezia revoluția națională de creștere a unui stat independent este încă în plină desfășurare. Fiecare zi aduce însă după ea o nouă înfrîngere a forțelor reacționare din interior și a sprijinitorilor lor din afară.

Forțele patriotice din Indonezia care, de altfel, majoritatea în parlament nu de mult ales vor continua lupta pentru îndărătarea vremelnicilor greutăți care stau în fața țării. Ele vor și, de asemenea, să dea jos planurile criminale ale dușmanilor poporului indonezian.

EUGEN PHOEBUS

Concert Yves Montand televizat

După cum stătem informați, concertul lui Yves Montand, de joi 27 februarie ora 21, va fi retransmis din sala Floreana de postul central de televiziune București.

Inițierea cîntărețului francez Yves Montand cu muncitorii fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”, anunțată inițial pentru marți după amiază, va avea loc astăzi la orele 15.

Construit pentru prima dată în țară

La atelierul de reparații I.U.D.P. din Sibiu a fost omologat un vibrator finisor, primul de acest gen fabricat la noi în țară, și care servește la construirea drumurilor moderne de beton. În urma omologării acestui vibrator finisor, s-a trecut la colectionarea a încă zece asemenea mașini.

Punctul pe i

În zilele sărbătorii Pașei, în locul obișnuitului piețe, există, de multă vreme, o băltoacă de apă caldă anarce sfatul popular nu se preocupă.

— CETATEANUL: Cred că era mai nimerit dacă-i spuneai portul Pașcani. Deseu de GH. CHIRIAC

IMAGINI DOBROGENE (I)

SECRETUL

Pare de necrezut. Totuși așa e. În regiunea Constanța, de cooperativizarea agriculturii se ocupă în momentul de față nu zece și nici sute ci mii de oameni. Oamenii dintre cei mai diverși ca pregătire, ca fel de a fi, ca înclinații, ca preocupări. Toți s-au înțeles pară în mod faptic și pentru o perioadă și-au impus să nu facă decît o singură treabă: să lărgească ogura cel mare pînă ce el va cuprinde întreaga regiune.

La stragerea țărânilor muncitorii pe calea lucrului în comun își dau contribuții și strângări de la șantierul naval. Aproape jumătate din cei care ei să nu-și facă timp ca să se ducă într-un sat să stea de vorbă cu cineva despre folosirea muncii pe țările largi. Activistul de partid Iacob Crică de la Negru Vodă muncesc. În același scop și zi și noaptea. Acolo se pun acum problema trecerii de la întovășire la gospodăria colectivă. Și ei își dau toată silința ca procesul respectiv să se desfășoare cel mai repede cu putință în toate satele. Dar, cel mai cuprins de febra cooperativizării sînt colectivitățile și întovășirile vechi. Sub îndrumarea organelor de partid ei se constituie în brigăzi și lîmpezesc satele: alt pe ale lor cît și pe cele vecine. 1.500 de astfel de oameni au intrat în asemenea brigăzi numai în ultimile luni.

Munca aceasta nu se deslășoară nici decum lin și fără greutăți. La fiecare pas ies la iveală piedici și greutăți. Nu e vorba numai de îndărătări, ci unor țărani muncitori care se hotărăsesc anevoie să rupă cu trecutul. E vorba mai cu seamă de greutățile pe care caută să le creze chibzuri și alți dușmani ascunși sau făliși. Gama procedurilor acestor elemente este pe cît de bogată pe atît de variată. În

raionul Hirsova s-a recurg la metode de intimidare. În raionul Negru Vodă s-a încercat cu înrădăcirea. Un chibzur din satul Independența dovedește în- tr-o vreme o ostilitate deosebită în a-și face lini și cîmătură, cu condiția bine-înțeleasă ca aceștia să nu treacă la co- lectiv. În raionul Adamclia a intrat în acțiune misticismul. Un călugăr de la un schit umbria să formeze o sectă religioasă a celor care, „se abțin prin jîrmărit de la intrarea în gospodării sau în întovășiri”.

Cu aceste acțiuni și cu altele, ase- mănătoare, agitatorii, adică toți acei oameni care se ocupă cu cooperativiza- zarea, au avut mult de lucru. Și mai au. Acești oameni sînt însă insuficienți de o idee mare și nobilă. Ei știu că înfrîngerea Dobrogei va fi posibilă nu- mai dacă aici va izbîndi pe deplin cooperativizarea. Această idee li ajută să găsească cele mai potrivite metode de muncă cu oamenii.

În raionul Medgidia s-a folosit mult metoda vizitelor. Colectivitățile din Nisipari, de pildă, mergeau cu camionul la Valul lui Traian, chemau pe gospodarii individuali de acolo la un sat și le spuneau cum trăiesc ei. După aceea li invitau pe toți să se urce în mașină și să meargă să vadă cu ochii lor dacă ceea ce li s-a spus este sau nu adevărat. În raionul Hirsova a căpătat o largă extindere altă metodă și anume metoda așa numită a lămuririi „în lanț”. Niculina Botea, colectivitățile din satul Ciobanu își da- dea seama bunăoară că țărani muncitori de pe o anumită unită nu intră în colectiv din cauza că eșuare om cu prostie care lorulește în aceeași parte a se gândiri, are față de munca în comun încă multe îndoieli.

„Niculina înțelege că pînă nu li convînge pe acei om nici celălalt nu vor face pasul hotărîtor. Drept care femeia se duce la omul în cauză și stă

de vorbă cu el pe încheiere. Repetă vi- zita și azi și mîine, pînă cînd li de- termină să facă cerere. Pe urmă li ia cu dînsa și se duc împreună la ve- cin și li convinge. Face și vecinul cerere și pornesc tustrei la casa ur- mătoare. Toată lanțul se transformă devin lămuritori și laolaltă lărgează rîndurile colectivităților.

Bineînțele că nu s-au folosit numai aceste metode. Numărul lor este mult mai mare. Uneori s-a folosit fiecare în parte, alte ori diferitele metode s-au întrepătruns. Fapt este că toate rezultate muncă a dat rezultate. Nici rezultate neobișnuit de bune și de îmbucurătoare. Patru raioane: Negru Vodă, Hirsova, Medgidia și Adamclia s-au cooperativizat complet și se stră- duiesc cu succes să se collectivizeze în întregime. Alte două raioane: adică Felești și Istra se îndreaptă cu pași repezi spre cooperativizarea totală.

În unele regiuni cum sînt Iasi, Pi- țești, Bacău, Suceava și altele, se spune că diferite prilejuri ca toate aceste rezultate nu s-ar datorita decît unor condiții speciale de care ar be- neficia Constanța și de care ele ar fi lipsite. Minciună. Prin asta cei care vorbesc, nu caută decît să-și acopere înactivitatea, dezinteresul față de coo- perativizarea agriculturii. Adevărul este că ceea ce s-a făcut în Constanța în domeniul muncii s-a făcut numai datorită unei munci de o intensitate fără precedent. Nu zece și nici sute, ci mii de oameni au pornit să-l ajute pe țărani muncitori să treacă la munca în comun pentru a-și schimba din temelii viața, traiul. Aici în truda acestor oameni stă secretul. Un secret de care dealtă ori cine se poate folosi.

ION PAVELESCU

FAPTE DIN

Valea Trotușului, valea mizeriei crunte. A ajuns și aici stîrea că spre Bogdani omenii cer boțitorii în-voiei omenești și-și fac dreptate cu furca în mînă. Locuitorii satului Valea lui Ion se năpustesc la 7 martie, la conacul a- rendășului Ion Las- carache. Era pentru prima dată cînd dî- mașii au trecut pra- guri conacului cu că-

clusa-n cap și fără „sărmina coane Las- carache”. Trei zile să- tenii au stăpînit co- nacul, arînd, hîrtile pe baza cărora erau stors pînă la singe. Victorie elenară. Peste 200 de soldați, în frunte cu un pro- curor și un colonel, năvălesc în sat. Dar sătenii nu s-au re- tras, înfrîntînd gloan- tele, înarmîți doar cu nădejdile că pămîntul trebuie să fie al lor.

al celor ce l-au îngă- dat cu singe și l-au udat cu lacrimi, „au căsău morți sătenii Neacșu Dumitru, Sar- da Imposcat, Dumitru Mihail, Imposcat, Gheorghiu Apostol lo- rit cu baioneta de moarte”.

În aceeași telegramă care anunță moartea, procurorul cerea tele- grafic un regiment de infanterie și un esca- dron de cavalerie.

În 1907, comuna Măstăcani din regiunea Galați s-a ridicat — alături de alte sate — pentru pămînt și dreptate. Iată-l, în primul cîșeu, pe țărani Dumitru Mihai și Ștefan Vieru, amintindu-și de răcoala la care au luat parte. În cîșeul al doilea, bătrînul Vlad Iordache povestește nepoatei sale despre zilele închină- tate ale lui 1907.

Foto: A. GHEORGHIU

St. MEDICINE

O altă problemă rînsă legată de cea de mai sus privește normarea muncii de cartiere. Deși cartarii sînt salariați în regie, munca lor este totuși normată. De exemplu, un cartar are drept normă orară șase sute buciți corespondente simple. În șase ore el reprezintă timpul lui propriu ziua de cartiere el va cartia 3.600 corespondențe, ceea ce reprezintă 18 kg. Pentru ușor remediable. De aceea, asup-
șor trebuie să-și îndrepte în mod de-
sebit atenția conducerea Direcției
Generale a Poștelor din cadrul Mi-
nisterului Poștelor și Telecomunica-
țiilor și al statului poporului, în vederea
asignării într-un popor, în raport
condițiilor necesare expediției și di-
tribuirii în timp util a coresponden-
ței.

CL. RADULESCU

Elan primăvărat și urbanistică

Până la intrarea completă a primăverii în drepturile ei, până la îndeplinirea tuturor formalităților de înscriere în registrul nou an, iarna mai are, poate, un cuvânt de spus. Dar, folosind limbajul unor dintre elevii care așteaptă vacanța, sintem totuși nevoiți să recunoaștem că ea e aproape, sau cum spun ei, a trecut de Ploiești. Dar fie că e aproape, fie că mai este puțin să ajungă la noi pentru a simți ca în pastelurile lui Alecsandru cum „cerul și pământul preschimbă sărutări, prin raze aurite și vesele cîntări”, este bine să vorbim despre un obiect primăvărat care n-am mai vrea să ne întindem.

Despre ce este vorba? Multe dintre sfaturile populare orășenești, printre care și cel al Capitalei, au obiceiul să înceapă diferite lucrări imediat ce „se încălzește timpul”. Pavagii încep mișcarea bolovanilor de piatră care se retrag la marginea troneurilor, în grămadă; în unele locuri se depozitează nisip sau pietriș. Totuși stă gata să înceapă. Fîntînă acestă, primăvărată, are un efect stimulator, căci determină o serie de întreprinderi de interes obștească să înceapă lucrările. Pe dată înneguresc ideile, planurile, perspective, care de care mai frumoase și mai îndrăznețe. Apariția lor nu supără pe nimeni. Ba, e chiar cît se poate de bine să vezi că pe strada sau în cartierul tău a început să se lucre la ceva, că în curînd cartierul va căpăta un aspect și mai civilizat. Săluind primăvara, saluți implicit și inițiativele care au fost luate și pe care le dorești duse pînă la capăt.

Pe străzi echipele de pavagii se înfîșoară cu cele de la canalizare, în planuri au fost prevăzute doar înlocuiri de porțuni slăbite, crearea altor ramuri, ș. a. m. d.

Soarele de primăvară îmbie și pe cel de la întreprinderile de distribuție a gazelor naturale și scormonească pămîntul, deși pămîntul propriu zis se înfîșoară cu mult mai jos, dincolo de zona canalelor, tuburilor de tot felul, a cablurilor.

Dar parca telefoanele pot sta inactive cînd razele primăverii bat în geamurile direcțiilor, amintindu-le că pămîntul s-a dezmoșit? Vei înființa atunci ne-

apărat pe stradă echipe de lucrători telefonisti, pornite să scormonească același frământat pămînt. Asta-i soarta scoartei terestre a orașelor în era noastră! Pavagii sapă, canalizatorii sapă, punătorii de cabluri sapă, numai că din păcate, țîrîna dată de unii în fundul gropii, poate să ajungă deasupra, scoasă de altcineva, de alte echipe, căci nu există pînă acum o coordonare strîictă a lucrărilor, din care prîcîng are de suferit nu numai estetica orașului ci și în primul rînd locuitorii care domiciliază pe acele străzi care sînt copleșite de un cumul de „amenajări”.

Ani la șir, pavajul de pe unele din arterele centrale ale Capitalei a fost meru ciocnit și spart, pentru că diversele întreprinderi de lucrări publice intenționau să pună ceva la punct. Și puterea la punct dură unora multă, excesiv de multă vreme. Desigur că asemenea întâmplări nu sînt a-greabile, mai cu seamă că primăvara este bogată în plozi. Apa lor transformă străzile intrate în reparație sau unde se execută instalații în lezere ce nu se usu-că decît doar în luna lui Cuplor (dacă vara este caldăroasă).

Problema ridicată aici trebuie să-și găsească ecoul cuvenit, trebuie să stea în atenția organelor puterii locale. Dorim canalizare, dorim noi instalații numai că aceste lucrări să nu ne împiedice încontinuu circulația, să nu ne oblighe a face echilibris-tică în virtul picioarelor prin mîzgă noroaielor, mai suferii sau mai îngroșate, după cît de mari au fost ploile care au că-zut.

Se știe că din parca unor sfaturi populare s-au luat unele măsuri de împiedicare a acestor stări de lucruri. Au existat însă numeroase evaziuni dăunătoare prin nerespectarea măsurilor lu-ate, prin neordonarea lucrărilor și îndeosebi prin tîrîgănarea lor excesivă.

Pripelile regretabile iscate din primăvăratice impulsuri urbanis-tice le dorim, spre a putea evita greșeli din trecut, treabă teme-nică, bine gîndită, gospodărească. Lucrărilor de paradi, sau celor începute și abandonate nu le ducem dorul și dorim să dis-pară.

CONST. SIRBU

Cadre didactice vizitează întreprinderi industriale

Cabinetul pedagogic al Capitalei și clubul sindicatului muncitorilor din învățămînt au luat inițiativa de a organiza vizite ale cadrelor didactice prin întreprinderile din București. Această inițiativă vine să arunce cadrele didactice în aplicarea măsurilor de politizare a învățămîntului de cultură generală.

Zilele trecute, cu prilejul unei asemenea vizite, un grup de profesori de geografie au fost oaspeți ai fabricii textile „7 Noiembrie”. Conduși de un delegat al fabricii, care le-a dat și explicațiile necesare, profesorii au urmărit îndeaproape întregul proces de producție. În prima sedință de cerc

pedagogic, profesorii vor discuta posibilitatea de a folosi cele văzute în procesul predării materiei respective (geografia economică), precum și posibilitatea de a organiza și cu elevii vizite la întreprinderi.

Pînă acum, în luna februarie consacrată vizitării întreprinderilor industriale ușoare, profesori de fizico-chimie din raioanele 23 August și 1. V. Stalin au vizitat întreprinderea „Mălasea populară”, iar profesori de științe naturale au fost la „Viscolfin”. În luna martie cadrele didactice din București vor vizita întreprinderi din industria grea.

Insemnări din R. F. Germană

Scurte întîlniri la Köln

„Qui non vidit Coloniā non vidit Germaniā”

Vechea vorbă latinească își păstrează și astăzi un adevărat aduc. În timpurile din decursul istoriei, așezarea pe Rin care lega sudul Europei de nord, contactul cu negustorii și meseriașii veniți din multe părți ale globului, experiența nefastă din timpul lui Hitler, au creat un tip de cetățean legat trup și suflet de oraș sau, gospodăr precept și foarte lacus în munca sa, sobru, înăd de o sobrietate care se disolva în ur în minunatul vin de Rin din apropierea orașului, dînd loc unei visio-rumantice alit de caracteristic. Ade-vărul aduc al zicătoarei latinești cred că este „Cine n-a văzut Colonia nu poate să-și formeze o părere justă despre Germaniă”. Iată că aci în oraș am auzit din exprimate cu convingere că curaj părerii împotriva politicii Germaniei oficiale a lui Adenauer, împotriva politicii de reînarmare, împotriva împărțirii Germaniei în două, împotriva războiului. Cetățenii din Colonia care au luptat pentru libertate lor, cunosc binefacerile păcii care le oferă plăcerea muncii constructive și tîna să-și bea vinul. Ul-timul război a pus sub semnul întrebării însăși existența orașului. Din 7-8.352 locuitori cîți erau în mai 1939, în martie 1945 nu rămăseseră în oraș decît 40.000, ceea ce înseamnă 62,1% Aproximativ 75% din clădirile orașului au fost distruse, astăzi ajungîndu-se abia la 65,8% din numărul camerelor de locuit față de 1939, cu toate că populația e de 92,7% față de 1939.

Cetățenii orașului plecați în refugiu s-au întors la vechile lor distruse și arse, și-au suferit minciunile și au început cu curaj să debrășeze cel 53 de milioane de metri cubi de moloz și să-și reînălădească orașul. Prin muncă voluntară, printre un procentul din ciștigurile lor el contribuie și azi în reînălădarea și înfrumusețarea orașului lor drag. Trista experiență a

ultimului război le-a dat mult de gînd. Un prieten din orașul Köln mi-a trimis recent o scrisoare. Cîter un fragment: „Ce bine ar fi dacă oamenii nu s-ar mai împărți în germani, romîni etc., el pur și simplu în oameni și neamenii. Azi în Germania sînt mulți „oameni”. Înăd „neamenii” fac mai mult zgomot! Este oare un om simplu cîrîna nu l-am olicit nicio declarație, care însă s-a simțit dur, față de ultimele evenimente, să-și exprime gîndurile către cineva care ar putea să-și așeze buna impresie ciștigată la Köln.

Turnul lui Babel

Dom-ul domină orașul Köln. Se vede aproape din orice cartier. Si-luetele turnurilor sale vechi își atrag privirea de peste tot. Sute de mii de străini vin să admire această mălăstră realizare a minții și minii omenes-ti. După rînilor suferite în timpul războiului (a fost avariat în categoria de 15-10%) azi Dom-ul este refăcut aproape în întregime.

Clădirea noului teatru din Köln

orașul, îl găsești aci concentrat într-un singur turn care, cel puțin în ceea ce privește diversitatea limbilor vorbite, te face să te gîndești la Turnul lui Babel.

Marele aflus de străini, încurajat prin cele mai diferite mijloace, este o bună afacere pentru hotelieri, restauratori, întreprinderi de transport și un mare număr de negustori, și „a fi cît mai aproape de Dom” este o garanție de succes pentru negotul respectiv. Această tendință generală, foarte scump supralicată, a făcut ca Dom-ul să fie înconjurat pînă aproape de treptele de intrare de tot felul de magazine, restaurante și hoteluri, așa încît, mult turist venit cîine știe de unde trebuie să-și răsușcească gî-tul ca să poată vedea vîrful tur-nului Dom-ului. Poate că în urmă distrugerii din timpul războiului s-ar fi putut crea o piață mare în fața Dom-ului de unde să se admire fără vreo stîmperie această capodoperă a arhitecturii.

Este totuși foarte sîrîntu faptul că

acest oraș mare denumit „lezaur al culturii europene”, nu are de oferit locuitorilor săi și marelui număr de străini, decît două teatre, o operă și un teatru de păpuși. S-au găsit bani pentru a reconstrui imponentele clădiri ale marilor bănci și societăți de asigurare de pe Kaiser Wilhelm Ring, însă deabia un singur teatru a fost construit. În schimb există aici și zeci de cabarete, unele foarte elegante, unde însă numai de cultură nu poate fi vorba.

Străinul care a admirat în timpul zilei frumusețea trecutului, seara tre-buie să se mulțumească în ceea ce privește cultura prezentului cu: „das grosse Nachprogramm mit achönen Frauen” care se recomandă a fi: „plakant und doch kultiviert”!!!

Bărbierul din... Köln

Spre deosebire de predecesorul său din Sevilla, bărbierul meu din Köln are mereu trist. Mă duceam totuși la el fiindcă niciodată nu ave-am de așteptat. Cîți nu se preză în lungămănu la el cu toate că era în meseriaș foarte bun și prăvălia lui era plină și luminoasă. — „De ce ești atît de trist?” — I-am întrebă-l într-o zi. După ce mi-a spus poveștea lui, mi-am dat seama că bietul om avea într-adevăr motive întemeiate ca să fie foarte trist. Vechiul lui salon fusese distrus de bombar-damente în timpul războiului. În 1946 și-a vîndut o casuță mică și o gră-dină de zarzavat, pe care le avea în împrejurimile orașului — singura lui avere — ca să-și reînălădeze salonul de coafură și frizerie. În 1946 salonul lui era cel mai modern. Însă de atunci sînt zece ani. Azi sînt vîr-nice alte seame, alte lucruri, alte ogînzii, alt aranjament. Salonul lui azi e demodat. — „Cîștii mei prefer să se ducă în altă parte. Eu nu mai am bani cu să-mi modernizez salonul. Chiria e mare, impozitele sînt mari, pînă să-mi refac vîdul cîștii sînt vîr-nice trece și mîe frică să-mi dau pe mîna cămă-tărilor”.

Mulți alți prăvălași și mici me-seriași se frîmîntă cu aceeași griji. Goana după nou cu orice preț, concurența pe viață și pe moarte, re-clama deșchisă, lăsa ruinați, la

In cinstea zilei de 8 Martie

Acțiuni ale comisiei de femei

CONSTANȚA — (de la corespondentul nostru) În întîmpinarea zilei de 8 Martie comisia de femei a fa-tului popular orășenească Constanța a luat inițiativa de a organiza o asociație pentru creșterea păsărilor în cartierul Medea. Datorită muncii de-puse de către deputatele Maria Noun-tu și Tudora Pilcu, în această asociație pentru creșterea păsărilor s-au înscris 20 de gospodine.

Tot în cartierul Medea a fost orga-nizat și un curs de croitorie cu 25 gospodine și un curs agrotehnic la care participă mai multe femei din cartier.

O inițiativă luată de comisia de femei este și aceea a pregătirii de obiecte pentru expoziția orășenească care se va deschide în oraș în ajunul Zilei Internaționale a Femeii. De alt-fel, în unele cartiere ale orașului au ar fi Tăbăcării, pregătirea de obiecte pentru această expoziție a și început.

Femeile în luptă pentru pace

În cinstea zilei de 8 Martie, Ziua Internațională a Femeii, Comitetul femeilor democratice din R.P.R., educe-ză un afiș, care simbolizează partici-parea femeilor la lupta pentru mențin-nera și înălțarea păcii de asemenea și o fotografie cuprînzînd aspecte din

munca și acțiunile social-culturale la care participă în număr tot mai mare femeile din toate patriile noastre. Afișul va fi tipărit într-un tiraj de 60.000 exemplare, iar fotografia în-tr-un tiraj de 30.000 exemplare. În afiș: Afișul de 8 Martie.

Secția de calitate a fabricii

CLUJ (de la corespondentul nostru) — Traducînd în viață hotărîrile pla-nului C.C. al P.M.R. din decembrie 1956, conducerea fabricii de tricouri „Varga Katalin” din Cluj a luat măsuri inițiale unei noi secții în ca-drul întreprinderii.

Este vorba de o secție, menită să îmbunătățească calitatea tricourilor. Aci se produc sortimente de articole tricotate din lînă pură pentru copii. Deosebită de Margaret Kovacs a creat modelele pentru 20 de noi sor-timente, dintre care o parte au intrat în fabricație. La rîndul lor tricota-toarele Magdalena Bogoy, Ana Jakab, Ghizela Boncz, care posedă calificarea necesară pentru executarea unor lu-crări de bună calitate, au constituit nucleul în jurul căruia s-a pregătit și format colectivul noului secții de calitate a fabricii clujene.

Organizarea practicii studenților mediciniști în spitale

La Ministerul Sănătății și Prevede-rii Sociale se lucrează de cîteva zile la stabilirea normelor de orga-nizare a practicii în spitale a studen-ților din institutele de învățămînt su-perior medical, sub formă de external și internat.

Locurile de extern și intern în spitale — al căror număr va fi stabilit printr-un regulament ce este în curs de elaborare — vor putea fi ocupate pe bază de concurs de către studenții care au absolvit primul trei ani de studii în facultățile de medi-cină. Externalul are o durată de 2 ani; internatul are o durată de 4 ani, din care ultimii doi ani vor fi soco-liți ca practică de stagierat. În tot timpul externalului și internatului studenții aliați la practică vor primi salariu și vor beneficia de cămin și cantină în mod gratuit.

Organizarea acestor forme de practică în perioada de învățămînt are o deosebită importanță pentru califica-rea viitorilor medici, pentru activita-țea pe care aceștia o vor desfășura în unitățile de ocrotire a sănătății. Avînd directă responsabilitate pentru un număr de bolnavi și lucrînd sub îndrumarea specialiștilor, studenții vor pu-tea să aplice cu succes multe din cu-nosințele lor teoretice și, în același timp, să-și însușească noi cunoștințe asupra lucrărilor medicale și asupra tehnicilor complexe de îngrijire a bol-navilor. Activitatea extensivă în ac-tivitățile în spitale tehnicează în același timp îngrijirea bolnavilor, deoarece o serie de lucrări curente — lucrări care

cer pregătire profesională mai în-ăl-tă: administrări de medicamente, pau-samente, transfuzii, prelevări de pro-duse biologice, etc. — care erau e-fectuate pînă acum de cadre medii sanitare, trec în responsabilitatea stu-denților mediciniști. În perioada de internat practica studenților intră în-țir-o lăză superioară. Ei vor avea sar-cini legate de urmărirea bolnavilor în timpul tratamentului și de înlocuirea foliilor de observație, sarcini de aplicare a tratamentelor etc., integrîndu-se complet în munca de spital, ceea ce le va permite să capete cunoștințe temeinice încă înainte de a termina cursurile facultății.

Deoarece locurile în formele de practică ale externalului și internatului sînt limitate, studenții care nu vor reuși la concurs nu vor putea să ocu-pe posturi de extern sau intern în spitale. Ei se vor putea integra în sis-temul de practică în stagi, urmînd ca după terminarea facultății să lucreze în instituțiile sanitare ca medici sta-giari.

Reintroducerea formelor de practică a studenților din institutele de medi-cină ca extern și apoi ca intern în unitățile spitalicești are menirea de a completa cunoștințele teoretice prin pregătirea practică. În controlul uni-versitar numeroși studenți în medicină au început de pe acum recapitularea cunoștințelor din primii trei ani de stu-dii superioare, pregătindu-se pentru concursul ce va fi organizat în curînd.

(Agerpres)

Insemnate lucrări de combatere a dăunătorilor

În pădurile de foioase din regiunile Timișoara, Ploiești, Bala Mare, Oră-dea etc. au început din toamna anul-trecut lucrări de combatere a unui pericol dăunător, omida păroasă a stejarului (Lymantria dispar). În pri-măvara aceasta se vor executa lucrări de combatere pe o suprafață de 120.000 ha. pădure; în acest scop s-au asigurat materialele necesare comba-terii dăunătorului încă în forma de ou. Pentru o suprafață de 15.000 ha, s-au pregătit avioane necesare avio-prăfuirii. Prăfuirea se face cu un prai

de producție românească deosebit de eficient.

În Regiunea Autonomă Maghiară a apărut în anul trecut un dăunător, Lymantria monacha defoliator al ră-ninilor. Combaterea lui nu este posibilă decît în starea de omidă. În acest scop pentru luna mai, sînt pre-văzute lucrări de prăfuire cu ajutorul avioanelor pe o suprafață de 3.000 ha. În aceste acțiuni sînt antrenati tîrîri din întreaga țară, curățirea pădurilor de dăunătorii fiind o acțiune de inter-es general.

Oțel peste plan pentru 15 locomotive și 200 de tractoare

(Urmare din pag. 1-a)

gajamentele oțelurilor au dat o cifră importantă: 5.000 tone oțel.

Asa s-a ajuns ca în adunarea de producție ce a avut loc ieri după amiază oțelarii reșeiți să se anga-jeze să dea patriei peste plan pînă la 1 mai 5.000 tone oțel de bună calitate. Un calcul aproxima-tiv ne arată și ce înseamnă acea-castă cantitate: este oțelul necesar executării a 15 locomotive de mare capacitate și a 200 tractoare.

În cadrul aceluiași adunări, oțelarii reșeiți s-au mai angajat să mărească productivitatea muncii cu 5,5 la sută față de sarcina planificată, să reducă prețul de cost al oțelului cu 1 la sută față de plan, să reducă rebuturile cu 6 la sută față de toleranța admisă, să mărească indi-cele de utilizare a cuptoarelor cu 5 la sută față de sarcina planificată.

Nu sînt angajamente ușoare, dar sînt demne de oțelarii reșeiți. Aceasta a fost părerea tuturor celor care au luat cuvîntul în cadrul adunării de ieri.

TUDOR GHEORGHIU

orașul acesta de aproape un milion de locuitori. Dacă eu sînt bine im-bricată, o fac în dauna altor plăceri. Dacă unul își ia mașina sau o mo-tocicletă în rate, renunță la multe al-te. Asta ne înșală unii pe alții cu standardele noastre de viață ridicat.

Măsurisiri în timpul unei consultații medicale

Trecusem la al cincilea sau al se-zecelea aparat medical. Sa se aprindea cîte un bec colorat, ba se auzea un hîit, ba îl vedeam pe medic privind cu atenție un cadru și dîndu-mi el diferite cifre. Amîndoi eram imbecili în halate albe, imbecili. Mă gîndeam în sine mea ce bogat trebuie să fie acest medic care are o instalație atît de modernă. Mai tîrziu, cînd află că sînt străin și că nu sînt multă vreme la Köln, așa că nu voi putea urena tratamentele la aparatele pe care le posedă, îmi dădu cîteva îndrumări și mi spuse că oricare aparat de ultrasonografie e tot atît de bun. „Ve-deți, pacienții noștri, educul de recla-ma și broșuri de propagandă medicală scosese de anumite firme de utilia sa-nitar, cred că știu mai mult decît noi. Ei vin la noi și, de cele mai multe ori, în loc ca noi să le punem întrebări asupra simptomelor, ei ne pun întrebări dacă avem sau nu cutare avariat, care, după părerea lor, este singurul care vindecă boala pe care cred că o au. Dacă nu avem acei aparat, ei se duc să-și caute la alt medic. Deigur că exagerez — continuă medicul zîmbind amar — dar cred că e mult mai folositor să-ți pui în loc de lituri pe firma de la intrare, mărșile și tipu-rile de aparate pe care le poți pune la „dispoziția pacienților”.

Cerșetor la Köln

nu putem să ne căsătorim din cauza standardului de viață prea ridicat. — Dar cum vine asta? — între-bai eu mirat de asta dată. — Ca să ne căsătorim ne trebuie în primul rînd o casă. Casă se gă-sește foarte greu și numai cu floo-foor foarte mari. Așa că tinerii căsă-torîți nu avem obligații sociale. După ce ne căsătorim va trebui să invităm prietenii la noi, să avem o casă și mobilă ca lumea, să servim lucruri alese și, astea toate, costă o mulțime de bani. Din leasă mea de funcționat mijlocul și din leasă ei de laborant nu ne putem permite așa ceva. Standardul de viață e prea ridi-cat ca să putem ajunge pînă la el. Există numai în filme, în romane și poate la vreo zece mii de oameni în

Pînă la urmă află că aparatele pe care le „avea” nu-i aparțineau decît în proporție de vreo 20%, pentru res-tul trebuind să plătească n fiecare lună rate care se urcau la o sumă destul de frumusească.

„De cîte ori aud de apariția unui-nou tip de aparat medical mă auză groază. Asta înseamnă că pe cel vechi trebuie să-l vînd aproape pe nimica și să mă înham la rate noi.

(Continuare în pag. 4-a)

